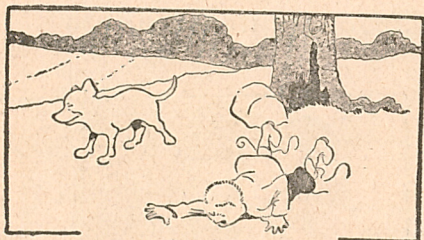

Кржв му рукна из носа.
Викна той до небеса:
„Оле, мамо, оле-ох!

Господаря си теши:
„Држж се, Гого, не скимти,
Само тжй ще станеш ти

Кржв протече — отидох!“
Смей се Бялко до уши,

Надъ юнаците юнак!
За добро препжна крак!“

Ран-Босилек

Всрел газовите извори

(Из дневника на ученик)

От царството на високите и необятни планини, с техните величествени върхове, вечно покрити със сняг и лед, ние се отзовахме в пуста местност — без вода и растителност. Това бе околността на гр. Баку, на Каспийско море. Нищо се не виждаше наоколо: ни тревица, ни храстче, а само тржби, големи черни тржби, които като големи черни змии пжлзяха навред по земята. Тези тжрби ме заинтересуваха. И що научих? По тези тжрби течеше нефт, от който правят газ.

Да си призная, аз не знаех нищо до тогаз за нефта. Тогава татко ми каза, че под земята, на дълбочина 400—500 метра, се намират цели езера с нефт. Понякога нефтжт излиза над земята като водоскок, понякога се черпи с особени машини.

Ние отидохме да видим самите извори на нефта. Ах, колко е интересно там! Още отдалеч се вижда цяла гора, но без джрвета. Помислих, че това са кипариси, каквито сжм виждал в топлите страни. Когато доближихме, видехме, че това са джрвени постройки или